

Qurtuluş Savaşının ölümsüz qəhrəmanlarının - şəhidlərimizin hər biri ayrı-ayrı kəndlərdə, şəhərlərdə doğulsalar da, onların hamısını Vətən uğrunda canlarını qurban edərək qazandıqları şəhidlik adı birləşdirir. Yüzminlərlə canın qurban olduğu Vətən isə öz igidlərini heç zaman unutmur, onları əbədi olaraq yaddaşına yazır.

"Elə bil şəhid olacağı ürəyinə dammışdı, sanki özünü şəhidliyə hazırlayırdı"

Ali Baş Komandanımızın rəhbərliyi ilə Azərbaycan əsgəri və zabiti ən yeni tariximizin ilk səhifələrini 44 günlük Vətən müharibəsində qazandıqımız zəfərlə yazdılar. Şəhidlərin qanı ilə yazıldı bu tarix. Vətən müharibəsinin ölməz qəhrəmanlarından biri Məmmədov Rəcəb Yolçu oğlu qələbəyə üç gün qalmış Xocavənd ərazisində düşmən snayperi tərəfindən gicgahından vurulub, yanındakı üç əsgər yoldaşı ilə birgə qəhrəmancasına həlak olub. Noyabrın 7-də şəhid olan Rəcəbin noyabrın 23-də 24 yaş tamam oldu.

1996-cı ildə Ağdaş rayonunun Orta Ləki kəndində anadan olan Rəcəb 2002-ci ildə doğma kəndlərində birinci sinifə getməyə, Bakı şəhəri Xətai rayonundakı 269 sayılı orta məktəbdən məzun olub. Rəcəb 7-ci sinifdə oxuyanda ailəsi Bakıya köçüb və o burada orta, sonra isə ali məktəbi bitirib. 2015-ci ildə Azərbaycan Kooperasiya Universitetinə daxil olan Rəcəb 2019-cu ildə ali məktəbi bitirib, magistr təhsili almaq üçün qardaş Türkiyəyə gedib. Orada bir il oxuduqdan sonra təhsilini yarımçıq qoyan Rəcəb Bakıya qayıdır və evdə bildirir ki, Vətənə borcunu ödəmək üçün əsgərliyə getmək istəyir, magistr təhsilini sonra davam etdirmək niyyətindədir. 2020-ci ildə Ağdamda əsgəri xidmətə başlayan Rəcəbin ən böyük arzusu işğal altında olan torpaqlarımızın düşmən tapdağından azad edilməsində iştirak etmək olub.

Şəhid Rəcəb Yolçu oğlu Məmmədovun anası Zinyət Məmmədova ilə oğlu haqqında danışırıq. Zinyət xanım deyir ki, Rəcəb şəhidliyə uşaq vaxtından hazırlayırdı sanki. "Uşaqılıqdan şəhid olmaq

arzusu ilə yaşayıb, yeni etmə olanda elə hey deyirdi ki, ana, haqqını halal et, bəlkə mən şəhid olurdum... Deyirdi ki, ana, mən şəhid olsam, bəlkə Allah bütün günahlarımı bağışlayar. Deyirdim ki, ay oğul, sənənin nə günahın var ki? Balam uşaqılıqdan özünü şəhidliyə hazırlayırdı elə bil. Türkiyədə magistrlik oxuyurdu, təhsilini yarımçıq qoyub əsgərliyə getdi. Müharibə başlayanda əsgəri xidmətdə idi, tərxis olunmağına bir neçə ay qalmışdı. Ön cəbhədə olduğunu mənəndən gizlədirdi. Hər dəfə danışanda deyirdi ki, mən öndə deyiləm, arxadayam, ana, narahat olma. Amma hər dəfə danışanda atəş səsi eşidirdim, qulağıma güllə səsləri gəlirdi. Demə ki, Qubadlıda, Zəngilanda vurub, bu rayonlarımızın düşmən tapdağından azad edilməsində iştirak edib, amma bunu mənəndən gizlədib. Deyirdim ki, Rəcəb, sən öndəsən, niyə mənəndən gizlədirsən, "yox, öndə deyiləm" deyirdi hey. Balam gizlənen oğlan deyildi. Ön cəbhəyə könüllü getmişdi, demişdi ki, yoldaşlarım hara, mən də ora. Mənəndən gizlətsə də, qardaşına deyib ki, ön cəbhədəyəm, öndə döyüşürəm, yanımda nə qədər əsgər yoldaşım şəhid oldu, yaralandı, amma biz irəliləyirik, düşməni darmadağın edirik.

Noyabrın 23-ü 24 yaş tamam oldu balamın, amma... (qəhər boğur) qara xəbər qəfil qapımızı döydü... Yoldaşım Rusiyada idi. İki gün idi Rəcəbdən xəbər tuta bilmirdim, ona zəng vurub dedim ki, Rəcəblə heç cür danışa bilmirəm, telefonuna zəng çatmır, çox nigaranam. Telefon işlətmirdi əvvəllər, evə də komandirin telefonundan zəng edirdi, amma müharibədə olanda bisi oğluna deyib ki, mənə

Qurtuluş Savaşının ölməz qəhrəmanları - şəhid Rəcəb Məmmədov...

Zinyət Məmmədova: "Deyirdi ki, ana, mən şəhid olsam, bəlkə Allah bütün günahlarımı bağışlayar..."

di. Hamı deyir ki, Rəcəbi unuda bilmirik, elə bil ürəyimizin içində oturub. O, taleyindən gileyənən uşaq idi. Hey deyirdi ki, mənənim şansım niyə yoxdur, niyə bəxtsizəm, axar suyun üstünə gedirəm, su quruyur? Çətinlikləri çox olurdu. İş daşdan keçirdi. Adıca yoldaşım uşaqlar üçün sənəd hazırlayanda Səfanın və Mədinənin sənədləri tez hazırlanırdı, amma Rəcəbin sənədləri ilə bağlı mütləq bir problem çıxırdı. Atası da deyirdi ki, bu uşaqda nə isə var, onun bütün işləri çətinliklə düzəlir. Ona görə də balam bəxtindən hey giley edirdi. Mən də deyirdim ki, gileyənmə, ay oğul, Allah səni sevir, sən Allaha yaxın qulsan, səni çətinliklərlə sınağa çəkir, sənənin həmişə onu yada salmağını, dua etməyini istəyir. Deyirdim ki, ay Rəcəb, Allah sevdiyi qulu daha çox sınağa çəkir. Sonra gördüm ki, yavaş-yavaş cahillikdən ayılır, deyirdi, ay ana, düz deyirsən, Allah mənə sevdiyi üçün işlərimi çətinə salır, dərk edirdi həyatı. Dindar idi, namaz əhli idi, Allaha bağlı uşaq idi. Peyğəmbərimizə salavatı sevdirdi. Türklərdə bir salavat var, mahni ilə. Rəcəb onu qoyub qulaq asırdı, deyirdi ki, ay ana, bu, mənənim ürəyimə yağ kimi yayılır, elə xoşlayıram bunu".

Zinyət xanım deyir ki, Rəcəb əsgərliyə gedəndə onu rəfiqəsinin qızı ilə nişanlamaq istəyib, amma oğlu razı olmayıb. Deyib ki, mən əsgərliyə gedirəm, birdən müharibə başlayar,

şəhid olaram, yaxud ağır yaralanaram, ona görə də o qıza ümid verib gözlətmək istəmirəm: "İstədiyi uşaq idi. Bir rəfiqəm var, Rəcəbə onun qızını almaq istəyirdim. Dedim ki, ay Rəcəb, gəl səni nişanlayaq, ondan sonra əsgərliyə get. Dedi ki, ay ana, mən bilmirəm əsgərlikdən hansı vəziyyətdə qayıdacağam, müharibə şəraitindəyik, birdən müharibə başlayar, ya şəhid olaram, ya şikəst qayıdaram, onda bu qızın vəziyyəti nə olar? Nişanlanmağa heç cür razı olmadı, dedi ki, istəmirəm camaatın qızını gözlədim, birdən geri qayıtmadım, onda nə olacaq, o qızı kim alacaq? Sağ-salamat qayıdım, sonra evləndirərsən mənə. Elə bil şəhid olacağı ürəyinə dammışdı. Sanki özünü şəhidliyə hazırlayırdı. Balam Ləkinin Şəhidlər xiyabanında dəfn olunub. Rəcəbim qələbəni görməyi çox arzulayırdı, amma balam qələbəni görə bilmədi, qələbəyə üç gün qalmış şəhid oldu. Mən birçə ona yanib-tökülürəm ki, balam qələbəni görmədi. Hey deyirdi ki, biz qələbə qazanacağıq, əsgərlərimiz çox cəsurdur, çox igiddir, çox qorxmazdır, biz düşmənin başına öd ələyirik, düşmən qabağımızdan qaçır, bizimlə üzbəüz döyüşə bilmir. "Əsgərlərimiz bir addım da geri çəkilmir, özlərini düşmənin üzərinə atıb şir kimi düşməni parçalayırlar" deyirdi balam, amma demirdi ki, onların arasında mən də varam... Balam

heç özünün qəhrəmanlığından, döyüş yolundan danışmadı mənə... Anayam, ürəyim yanır, amma özümü tox tutaram, deyirəm ki, qəddini eymə, başını dik tut, sən cəbhəyə iki oğul yola salan anasən, Vətənin dar günündə balalarının canını Vətəndən əsirgəməmişən. Vətənin müdafiəsinə iki oğul yola salan ana kimi qürur hissi keçirirəm. Yansam da, acılar çəksəm də, təsəllim oğlumun uca şəhidlik adıdır. Allaha çox şükürlər olsun ki, Rəcəb kimi, Səfa kimi mərd, cəsur, igid oğullar böyütmüşəm, heç bir düşmən qabağından qaçmadılar. Mən oğlanlarımın igidliyi ilə fəxr edirəm. Vətən sağ olsun! Allah Rəcəbimin yerini rahat etsin. Üç həftədir balam torpağa tapşırılıb. Bala itkisi çox ağırdır, amma təsəllim odur ki, Vətənin müdafiəsi uğrunda şəhid olub. Balalarımızın canı, qanı bahasına, qəhrəmanlıqları, cəsuruqları sayəsində torpaqlarımız işğaldan azad olundu və canımız töhmətdən qurtardı, başımız diklədi, əyilən qamətimiz düzəldi. Çox arzu edirəm ki, rayondakı orta məktəblərdən birinə Rəcəbin adı verilsin. Rayon rəhbərliyinə müraciət etmək istəyirəm. Rayonda 5 sayılı məktəb var, heç kəsin adına deyil. Rəcəbin arzuları gözündə qaldı, heç biri həyata keçmədi, ömrü yarımçıq qaldı, istəyirəm heç olmasa balamın adı əbədləşdirilsin".

Zinyət xanım dedi ki, Rəcəb şəhid olandan sonra Heydər Əliyev Fondunun nümayəndəsi də gəlib onlara baş çəkib, qayğıları ilə maraqlanıb.

Nur üzli, gül üzli Rəcəbim mənəm, Qorxmadan yeridin düşməni üstünə...

Cəsurum, qorxmazım, qəhrəmanımınan,

Bayrağım salınıb sinən üstünə.

Deyin ağlamasın heç vaxt, heç zaman, Silsin göz yaşını, qəm eləməsin, Dik tutsun başını həmişə anam, Dərd-qəmi qəlbinə cəm eləməsin.

İradə SARIYEVA